

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

LIFT

Een komedie in twee delen

door

Niels Robbens

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2017
Nr.3358

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste ZES tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel
www.sabam.be

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt u van de uitgever een aanvraagformulier dat, degelijk ingevuld, minstens vier weken voor de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. moet worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer u niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland contacteert u:

Stichting Bredero
Valeriaanstraat 13
1562 RP Krommenie
www.stichtingbredero.nl

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *LIFT* op te voeren moet de naam van auteur *NIELS ROBBENS* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen. De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/2017/0220/014
ISBN- 978- 90-385-14284

© 2017 Toneelfonds J. Janssens/Niels Robbens
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever

PERSONAGES

(1 dame – 5 heren)

ERIC, man van Sonia, arbeider binnen het bedrijf, heeft weinig interesses, wel een aantal obsessies, hoort zichzelf graag bezig, denkt altijd interessant te zijn :
SONIA, vrouw van Eric, Secretaresse binnen het bedrijf, vegetarier, ergert zich dikwijls aan haar man, zeer labiel, probeert in het begin de rust te bewaren :

EDDY, nachtwaker van het bedrijf. Cynische man :

JEROM, man die verwarmingsinstallatie controleert, iets gezetter, man van weinig woorden, antwoordt enkel als er hem iets gevraagd wordt :

ARMAND, werkt op de financiële dienst, redeneert constant, analyseert elk detail, perfectionist :

RENE, oud ventje dat de kopies en post verzorgt binnen het bedrijf, komt altijd als eerste aan in het bedrijf :

DECOR

De scène bestaat uit één liftcabine met liftdeur naar de linker kant gericht. Het publiek kijkt door de zijkant van de lift. Eventueel kan het stuk beginnen met de liftdeuren naar voor, waarna de lift draait bij het instappen. Er kan ook een voorzetstuk gebruikt worden bij het begin en het einde.

KORTE INHOUD

Rond sluitingstijd nemen de laatste mensen van het bedrijf de lift naar beneden. Wanneer de lift plots vastzit en ze ontdekken dat er niemand anders in het gebouw is, beseffen ze dat ze waarschijnlijk de hele nacht in de lift zullen moeten doorbrengen. Al gauw wordt duidelijk dat de mensen in de lift, meer met elkaar te maken hebben dan aanvankelijk gedacht werd.

EERSTE DEEL

1. Probleem en oplossingen

(Licht gaat aan. In het midden van de scène zien we een liftdeur. Eric komt van links op scène en Sonia van rechts.)

ERIC : Ah Sonia, daar zijt ge! Waar waart gij daarnet? ‘k Was u aan het zoeken.

SONIA : *(verschiet dat haar man er is)* Ja schat, ik was nog efkes bezig...

(De nachtwaker komt van links met zijn sleutels. Jerom komt van rechts achter met zijn werkbak aangeslenterd.)

EDDY : Zijn jullie de laatsten?

ERIC : Ik denk het wel, ja.

EDDY : Oké.

(We horen het geluid van de lift, de lift gaat open en tegelijk gaat het licht in de lift aan. Eddy, Jerom, Eric en Sonia stappen in de lift.)

Allemaal naar het gelijkvloers mag ik aannemen.

SONIA : Ja!

(Jerom knikt. Eddy drukt op de knop. Als de deur begint dicht te gaan komt Armand aangelopen. Eddy houdt nog vlug zijn hand voor het oog, waardoor de deur terug opengaat. Armand kan nog net in de lift stappen.)

ARMAND : Dank u! Dat was op het nipperke! Ik ging eigenlijk met de trap gaan. Dat is gezonder, hé. Maar toen zag ik dat de lift net openstond...

(Eddy kijkt ongeïnteresseerd)

*(tegen Eddy die het dichtst bij de knopjes staat) Naar 't gelijkvloers voor mij...
(ziet dat het al ingedrukt is) Ah, ge hebt er al op gedruwd zie ik.*

(De liftdeur gaat dicht.)

En voila, we zijn vertrokken! *(glundert)*

(Het licht gaat uit. Er komt eventjes een algemene stilte in de lift. We horen het geluid van een lift die naar beneden gaat. Ondertussen draait de lift met de zijkant naar het publiek en verdwijnt de zijwand, zodat we daardoor kunnen kijken. (of het voorzetstuk met de liftdeur wordt weggehaald en het decor van de volledige lift komt tevoorschijn) Plots stopt het geluid en gaat het licht flikkeren in de lift. De lift komt tot stilstand tussen de 3de en de 4de verdieping.)

ERIC : Potverdikke, wat was dat?

ARMAND : We staan stil. *(duwt op de knop om de liftdeuren open te doen)* Dat doet hier niks, hé.

EDDY : En die andere knopjes?

(Armand begint als een gek op al de knopjes te duwen.)

How how, moet die lift er helemaal aan?

ARMAND : Ja zeg, dat reageert hier niet!

ERIC : *(neemt de lift-telefoon.)* Hallo?... Hallo? Is er hier iemand?

EDDY : Dat heeft geen zin...

ERIC : Geen zin? Dat ding is er toch voor gemaakt? Dat belt rechtstreeks naar de nachtwaker. Subiet komt hij die lift opendoen en kunnen we weg.

EDDY : Het heeft GEEN zin!

ERIC : En waarom niet?

EDDY : Omdat ik de nachtwaker ben.

ERIC : Gij? Nachtwaker? Ge ziet er alleszins niet zo uit.

EDDY : Ja, ik moet mijn kleren nog aandoen. Ik ging dat net doen.

ARMAND : Dus als ik het goed begrijp belt die telefoon naar de nachtwaker die beneden zit, maar die zit daar nu niet, omdat hij hier nu eigenlijk vast zit. Dus ge moet eigenlijk naar u eigen bellen om u hier zelf uit te halen. Wat dus niet mogelijk is, want ge zit hier?

EDDY : Amai, waar hebt gij leren redeneren?

SONIA : Maar dat is toch geen probleem? We bellen wel met de gsm naar iemand. Maar euhm..., ik bel met een herlaadkaart en ik heb niet genoeg belkrediet. Is er iemand anders die kan bellen?

EDDY : Ja, met de mijne... *(voelt in zijn zakken)* Maar die ligt op mijn bureau...

ERIC : Mijn batterij is plat.

SONIA : Is 't weer van dat? 'k Heb u al zo vaak gezegd dat ge uw gsm moet opladen. Altijd met die voice-mail: *(doet stem na)* "Eric kan uw oproep niet beantwoorden!"

ERIC : Ja zeg, gij laadt uw gsm wél op, hé. Met stroom, maar nooit met geld! Ge hebt nooit belwaarde op uw gsm. Wat zijt ge er dan nu mee? En daarbij, dat doet er nu niet toe. We moeten een gsm vinden.

ARMAND : Naar mij moet ge niet kijken. Ik heb dat niet, een gsm. Da's allemaal overbodige luxe. Dat maakt de mensheid kapot. Tegenwoordig moeten mensen altijd bereikbaar zijn. Ze zijn vijf minuten te laat op een afspraak en hopla, ze moeten zo nen S M S *(spreekt de letters nadrukkelijk uit)* sturen. Al die nutteloze communicatie, Ik ben daar principieel tegen..

ERIC : Jah, ge komt er ver mee hé, met uw principes?!

(Ze kijken alle vier naar Jerom, die er nog altijd stilletjes bijstaat.)

JEROM : De mijne is kapot. 'k Heb er vorige week per ongeluk mee tegen de chauffage gekletst.

ERIC : Verdomme, hé.

SONIA : Ah, maar gij hebt toch een abonnement?

ERIC : Ja

SONIA : Wel, dan steek ik uw simkaart in mijn gsm hé.

ERIC : Oh god ja, dat ik daar niet aan gedacht had.

(Eric en Sonia steken de simkaart van Sonia in de gsm van Eric.)

ARMAND : Kijk hé, al die technologie, hé, dat gaat mijn petje te boven. Al die minuscule draadjes en signalen. Geen normale mens die weet wat er daar allemaal in zit. Voor 't zelfde geld zit er nu één of andere Amerikaan ons af te luisteren via dat spel! Da's allemaal verderf.

ERIC : 't Is wel dat verderf dat er zal voor zorgen dat gij hier uit geraakt. Voila, welk nummer moet ik bellen?

SONIA : Goeie vraag! 'k Weet het niet... de 100 of zo?

EDDY : De 100? Dat is toch voor de hulpdiensten?

SONIA : Ja, de brandweer kan ons toch ook bevrijden? Die doen toch vanalles?

EDDY : Ja, doe dan maar de 100.

ERIC : *(start de gsm op)* Ah nee... 't Gaat niet.

ARMAND : Wat is 't? Weet ge het nummer van de 100 niet? *(probeert grappig te zijn, maar het lukt niet)*

ERIC : Nee..., *(geïrriteerd)* allez jawél, maar we hebben hier geen ontvangst.

ARMAND : Aha! Ziet ge wel dat het verderf is?

ERIC : Uw Amerikaan zal dan toch ook niet veel horen!

ARMAND : Wie zegt er dat die Amerikaan uw ontvangst niet saboteert?

ERIC : Gelooft gij nu echt in al die complotten? Ge zou beter wat meedenken naar oplossingen.

ARMAND : Denkt ge dat ik dat nog niet gedaan heb misschien? Hebt gij er al bij stilgestaan dat er hier misschien nog iemand in het gebouw kan zijn? *(stilte)*
Ah, ik wel!

2. Uitbreken

(Armand begint als een zot op de deur van de lift te kloppen.)

ARMAND : *(roept)* Hallo? Is er hier nog iemand? We zitten vast in de lift. Hallo?

EDDY : Zeg, gij wilt echt dat wij met lift en al naar beneden stuiken zeker? Zij eens rustig!

ARMAND : Maar anders horen ze ons niet.

EDDY : ‘k Heb net het hele gebouw gecontroleerd. Er is hier niemand meer. Jullie waren de laatsten in het gebouw.

SONIA : Er moet toch nog iets zijn dat we kunnen doen?

ERIC : Ja? Wat? Ik weet het niet, hoor!

SONIA : *(tegen Jerom)* Zit er niks in uw bak waarmee we die deur kunnen opendoen?

ARMAND : *(eureka-gewijs)* Ah ja, natuurlijk, dan kunnen we er uit.

(Armand grijpt naar de werkbak van Jerom, maar die trekt hem weg. Armand geeft een onbegrijpelijke blik. Jerom weet niet wat te zeggen en wordt gered door Eric.)

ERIC : Gij ziet dat goed zitten, gij! We hangen tussen het derde en vierde verdiep. Meneer denkt efkes de lift open te breken en dan langs de liftkoker naar de ingang te klimmen of zo?

ARMAND : Wel Ja! Allez, ik niet hé. ‘k Heb nogal vlug last van mijnen rug.

ERIC : Ik doe dat ook niet, ze. En daarbij, da’s veel te gevaarlijk. Weet gij wel hoe hoog we zitten?

ARMAND : Ah ja, ge hebt het daarnet gezegd: tussen het derde en vierde verdiep.

ERIC : Wel, dat is zeker... *(probeert uit te rekenen hoeveel meter)* euhm, heel hoog.

EDDY : *(mompelt)* Acht meter.

ERIC : Wat zegt ge?

EDDY : Acht meter, we zitten zeker acht meter hoog.

ERIC : Ah voila, hoort ge ‘t? Acht meter. En gij zou op die hoogte aan die liftkabels gaan hangen zonder beveiliging?

ARMAND : Nee, ik niet hé. ‘k Mag niet met mijne rug...

ERIC : Wie gaat het dan doen?

ARMAND : Wel, onze nachtwaker, hé. ’t Is zijn job!

EDDY : Geen sprake van. Ik word niet betaald om mijn leven te riskeren in liftkokers.

ARMAND : Waarvoor wordt ge dan wel betaald? Om koffietjes te drinken en wat mee

uw pillelampke te spelen?

EDDY : Excuseer, ik zorg dus wel voor de veiligheid van gans dit gebouw!

ARMAND : Ah, dan ben ik gerust. We staan hier op acht meter hoogte in een ijzeren cabine hangende aan twee staalkabels. Maar geen paniek! We zijn allemaal veilig, want de nachtwaker staat bij ons! *(geeft een schouderklopje aan Eddy)*

SONIA : Zeg, maar moeten we niet eerst eens vragen aan hem *(kijkt naar Jerom)* of hij wel iets bij heeft om die lift open te doen?

ERIC : Ah nee, wat gaat ge doen? Eerst de lift openbreken om daarna tot de conclusie te komen dat er geen ene durft uit te komen? En dan zitten we hier een hele nacht in een opengebroken lift. We moeten eerst weten wie er durft te gaan.

SONIA : Maar we kunnen het hem toch al vragen?

ERIC : Nee, Sonia, straks!

JEROM : Zeg mensen, ik sta hier wel naast jullie, hé. In mijn bak zit een koevoet. Als ge hem nodig hebt, moet ge 't maar vragen. Allez ja, 'k zal 't wel horen als ge hem nodig hebt.

SONIA : Ziet gij dat niet zitten om naar de uitgang te klimmen?

JEROM : Hebt gij mij al eens goed bekeken? Als ik hier tussen die lift en die koker moet geraken, zult ge hard mogen wringen.

ARMAND : Maar ge hebt dan toch één voordeel, ge kunt niet vallen... *(probeert een tweede maal grappig te zijn)*

JEROM : Zeg, 't zal gaan hé! Vergeet het, ik doe dat niet.

ERIC : Ja, dan heeft het geen zin om die deur open te breken, hé. *(tegen Sonia)* Tenzij dat gij wilt gaan?

(Sonia kijkt bedenkelijk naar Eric.)

Dat dacht ik wel.

JEROM : *(wou ondertussen zijn koevoet bovenhalen, maar steekt hem nu terug weg.)* 't Zal niet meer nodig zijn, zeker?

ERIC : Ja, 't ziet er naar uit dat we hier een nachtje in de lift zullen mogen doorbrengen.

(Iedereen zucht en laat de hoop varen. Er volgt een algemene stilte.)

EDDY : Mij kan het niet schelen. Ik moet hier toch sowieso een hele nacht zijn.

ARMAND : Hebt gij het gebouw eigenlijk al afgesloten?

EDDY : Ah nee, anders zouden jullie niet meer buiten geraken.

ARMAND : Dus alles staat open?

EDDY : Ja...

ARMAND : En als er mensen komen inbreken?

EDDY : Dat zal niet lukken... De deur is open! En daarbij, dat zou dan een meevaller zijn! Want dan kunnen zij ons hier uit halen!

3. Kennismaking

SONIA : Zeg, maar als wij hier toch een hele nacht moeten wachten, kunnen we maar beter eens kennismaken, hé? Ik ben Sonia en ik ben de secretaresse van onze productiemanager.

(Eric ergert zich aan het enthousiasme van z'n vrouw)

ARMAND : *(enthousiast)* Ik ben Armand en ik werk op de financiële dienst.

(Er is eventjes stilte en Sonia geeft een stomp in de zij van Eric.)

ERIC : *(kort)* Eric.

ARMAND : En uw functie?

ERIC : Arbeider op lijn 2 *(wordt sarcastisch)* en mijn hobby's zijn biljarten, vogelpik, 'k ben getrouwd met Sonia. We hebben geen kinderen en ik rijd met een blauwe Opel. Moet ge nog iets weten?

(Armand verschiet van de hevige reactie.)

SONIA : *(tegen Eddy)* En gij?

(Eddy lacht naar Sonia. Sonia wend zijn insinuaties af.)

EDDY : Ik ben Eddy en mijn “functie” is nachtwaker *(tegen Armand)* en mijn hobby’s zijn koffietjes drinken en wat met mijn pillampke spelen.

(Iedereen kijkt naar Jerom.)

JEROM : Ik ben Jerom en ik weet niet wat jullie van plan zijn, maar ik ga mij zetten. Ik ga hier geen hele nacht rechtstaan. *(Zet zich neer op zijn werkbak.)*

ARMAND : Ja. Ge hebt groot gelijk! Langdurig rechtstaan is echt niet gezond. *(kuint de grond onder zich wat af en zet zich ook neer naast Jerom. Tegen Jerom alsof het zijn beste vriend is)* Ze zeggen dat mensen daar spataders van krijgen.

ERIC : En wie is “ze”?

ARMAND : Ja, wie is “ze”? ja “ze”, hé. Gelijk dat ze dat zeggen.

ERIC : Ja, maar wie is dat? “Ze”?

ARMAND : Op televisie, de kranten,... de boekskes!

ERIC : Aaaaah de boekskes... daar weet zij alles van. *(wijst naar Sonia)* Al haar wijsheid komt daar uit!

SONIA : Och, ge moet nu zo niet praten, hé. Gij kijkt daar ook in!

ERIC : *(probeert zich te verdedigen)* Voor de programmatie van de tv, ja.

SONIA : Niet alleen daarvoor. Als de post toekomt, moet ik mij haasten of hij is ermee weg. Hij zou er speciaal een half uur voor op ’t wc gaan zitten. Ook al moet hij niet gaan, hé. ‘k Had er beter een paar meegenomen voor u!

ERIC : Niet nodig... We hebben hier geen tv.

ARMAND : Mijn vrouw las ook altijd in van die boekjes. En ik moet zeggen, soms stonden er echt interessante dingen in.

SONIA : *(zeer verwonderd)* Hebt gij een vrouw?

ARMAND : “Hebben” is veel gezegd. Officiëel “heb” ik een vrouw maar in de praktijk “had” ik een vrouw.

ERIC : Hu?

EDDY : Gaan we in raadsels beginnen spreken, ja?

ERIC : Ah wacht, ‘k ben daar goed in.

ARMAND : Mijn vr...

ERIC : Nee nee, wacht! Niet vertellen! Ik ga het raden... Euhm, ah ja natuurlijk. Ge hebt uw vrouw vermoord, begraven in de tuin en als vermist opgegeven! Ah ja, want dan “hebt” ge officieel een vrouw, en “had” ge in de praktijk een vrouw.

ARMAND : Zeg, voor wie bekijkt gij mij?

ERIC : Is 't niet juist?

ARMAND : Nee! Ik en mijn vrouw leven apart,... al zes jaar. Maar we hebben allebei nog de moed niet gehad om de scheiding aan te vragen. *(tegen Eric)* Dus officieel zijn we nog altijd getrouwd.

ERIC : Aaah, 'k vond mijn versie toch spannender.

SONIA : En hoe komt het dat jullie niet meer bij elkaar zijn?

ARMAND : Tgoh, da 's een lang verhaal.

SONIA : We hebben tijd...

EDDY : ...een hele nacht als het moet!

ARMAND : Oké ja, zo lang is het verhaal nu ook weer niet, maar ik vertel het niet graag.

ERIC : Ge hebt haar toch vermoord?

ARMAND : Ze leeft nog!

ERIC : Of verkracht?

ARMAND : Is het bijna gedaan met die beschuldigingen! Ik zou mijn vrouw nooit kwaad doen!

SONIA : Wat is er dan gebeurd?

ARMAND : Zes jaar geleden was er eens een zeer strenge winter.

EDDY : *(begint spottend als een sprookje te vertellen)* Lang, heel lang geleden was er eens een zeer strenge winter.

ARMAND : Gaat ge mij laten vertellen?

EDDY : Ja ja, doe maar. Ik hoor graag sprookjes.

ARMAND : Dus zes jaar geleden was er een zeer strenge winter. En onze verwarming was eigenlijk aan vernieuwing toe, dacht ik toch. Bijna elke week opnieuw was er wel ergens een mankement aan onze verwarming. We konden bijna een abonnement vragen bij de loodgieter. Zo erg was het. Bijna drie keer in de maand vroegen we de loodgieter om te komen. Ikzelf was nooit thuis, want hij

kon enkel komen op momenten dat ik moest werken. En na drie maand vond ik dat het nu toch wel genoeg geweest was. Ofwel was die loodgieter een totale kluns ofwel moesten we gewoon een nieuwe installatie hebben. Omdat ik die loodgieter toch eens persoonlijk wou spreken, nam ik een halve dag verlof en ging ik 's middags naar huis. En wat bleek?

EDDY : Dat de loodgieter niet alleen uw chauffage op temperatuur bracht?

ARMAND : Hoe bedoel je?

EDDY : Dat hij ook uw vrouw op temperatuur bracht!

ARMAND : Inderdaad! Erger nog! Iedere week vernielde hij een ander onderdeel van onze verwarming, zodat hij de week nadien zeker moest terugkomen! Ik heb mijn koffers gepakt en 'k ben terug bij mijn moeder ingetrokken. Ik woon daar nu nog altijd. Haar heb ik nog één keer teruggezien.

ERIC : Uw moeder?

ARMAND : Nee, mijn vrouw... Ze stond aan mijn deur en ze zei dat ik bij het pakken van mijn koffers, per ongeluk haren lievelings-BH had meegenomen.

EDDY : Per ongeluk? 't Zal wel!

ARMAND : Ja, per ongeluk! Op die moment moest ik niets meer van haar weten! En daarna heb ik haar niet meer gehoord of gezien. Die loodgieter heb ik ook nooit teruggezien.

ERIC : Maar uw verwarming macheert terug!?

ARMAND : 'k Weet zelfs zijn voornaam niet... Zijn achternaam wel, die stond op zijn camionette: " Vandermeersch... bedient u met warmte". 'k Had het moeten weten, hé!

(Eventjes heerst er een algemene stilte.)

Pfff, en zeggen dat ik eerst nog de trap ging nemen.

ERIC : *(begrijpt er niets van)* In uw huis?

ARMAND : Nee, hier in 't bedrijf. Maar als de techniek het allemaal gemakkelijker maakt, waarom zou je dan nog de moeite doen, hé. De eenvoud en het gemak stonden op mij te wachten... en die nachtwaker hier ook...

EDDY : 't Zal nog mijn schuld zijn, dat we hier vastzitten?

ARMAND : Maar nee, zo bedoel ik het niet. Dat was zeer vriendelijk om de lift open te houden. Maar als ge er eens goed over nadenkt is het gewoon absurd! Het feit dat ik altijd met de trap ga en nooit met de lift. En ik zat nog te denken: “als die lift maar niet vastloopt!” en vijf minuutjes later: “patat!”. De lift zit vast. (*enthousiast*) Dat is een duidelijk praktijkvoorbeeld van de Wet van Murphy. Als je hard hoopt dat er iets niet misloopt, dan loopt het zeker en vast mis. Geweldig toch?

SONIA : Wel, Armand, ik ben blij dat ge daar toch nog iets positiefs kunt uit halen.

EDDY : Positief? 't Feit dat we met hem opgescheept zitten noem ik niet positief. Had ik het geweten, 'k had nooit die deur opengehouden. 'k Dacht: “'t is toch maar tot beneden en hoe rapper ze buiten zijn, hoe rapper dat 'k op mijn gemak ben.” Maar ja, die Murphy heeft blijkbaar serieus in mijn zak gescheten.

ARMAND : Zeg, wat hebt gij tegen mij? Ik kan er toch ook niet aan doen dat we vastzitten. Maar we kunnen er toch het beste van maken, hé?

SONIA : 't Is waar, Armand.

EDDY : Wel, Ik denk dat het het beste is, dat gij wat meer uw mond houdt.

4. Kiekens

SONIA : (*probeert van onderwerp te veranderen*) Zeg, wanneer komt hier de eerste 's ochtends aan?

EDDY : Meestal arriveert Renétje als eerste.

ERIC : Renétje? Ken ik die?

EDDY : Renétje van de kopies. Dat klein kaal ventje dat daar van voor in 't bureautje van de kopies zit... Allez, die die ook met de post rondkomt.

ERIC : Aah ja, die die altijd loopt te fluiten. Beneden aan de band hebben we altijd een weddenschap over welk deuntje hij de volgende dag gaat fluiten.

SONIA : (*sarcastisch*) En ge hebt er al veel mee gewonnen, zeker?

ERIC : Nee, maar 't is maar voor 't amusement, hé!

SONIA : En om hoe laat komt hij?

EDDY : Meestal rond half acht. Maar dan sorteert hij eerst de post in zijn bureautje en daarna gaat hij ze ronddragen. Maar ja, dat ventje hoort ook al zo goed niet

meer. Ik denk dat we zullen mogen wachten op de volgende die komt.

SONIA : Half acht. (*kijkt op haar horloge*) Dat wil dus zeggen dat wij hier nog meer dan twaalf uur moeten zitten?

ERIC : Twaalf uur? En ik rammel nu al van de honger.

SONIA : Ja, en als hij honger heeft, kan hij zagen.

ERIC : Ik heb wel van 's middags al niks meer gegeten, hé! Ik hou dat hier geen hele nacht vol.

ARMAND : Ik heb ooit eens een film gezien over een vliegtuigramp. Dat was een vliegtuig dat neergestort was midden in een sneeuwgebergte. En die mensen moesten daar proberen overleven. De eerste dagen konden ze nog leven van de voorraad die ze meehadden. Maar na een tijd geraakte die uitgeput en ze hebben dan uit noodzaak besloten om de dode mensen op te eten.

EDDY : Alive.

ARMAND : Nee nee, dode mensen!

EDDY : ALIVE! Da's de titel van de film!

ARMAND : Ah ja juist.

EDDY : Maar wat wilt ge daar nu eigenlijk mee zeggen? Dat als er hier vannacht ene doodgaat, dat ge hem gaat opeten? (*Sarcastisch*) Is er iemand van plan om dood te gaan vannacht? Want de Armand heeft honger.

SONIA : Dat moet toch wreed zijn. Om zo mensen op te eten.

ERIC : Da's toch ook gewoon vlees? Als ge dat wat bakt... Dat kan toch niet slecht zijn?

SONIA : Gewoon vlees? Ik word al misselijk als ik er aan denk.

ERIC : Ah ja, 't is waar. Gij zijt vegetariër.

SONIA : Maar dat heeft daar niks mee te maken! Allez, ge hebt daar misschien tegen gebabbeld, tegen die mens en daarna eet ge die doodleuk op?

ERIC : Ik babbel ook tegen mijn kiekens, maar als ze dood zijn eet ik ze wel op.

SONIA : Gaat gij nu echt mensen met kiekens vergelijken?

ERIC : Och, 'k weet het wel, dat mijn kiekens u niets kunnen schelen. Maar weet ge, madam de vegetariër, die beesten hebben ook gevoelens!

SONIA : Maar ge eet ze wel op...

ERIC : Een mens moet toch eten? Let op, mijn kiekens leiden een goed leven! 's